

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea comună a Comisiei Europene și Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu – Migrația pe ruta central-mediteraneană – Gestionarea fluxurilor de migrație, salvarea de vieți omenești
JOIN(2017)4**

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c-19/136 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 11 aprilie 2017, Camera Deputaților:

1. Salută conștientizarea în toate instituțiile relevante ale UE și statelor membre a faptului că traversarea Mării Mediterane este cea mai riscantă rută, aproximativ 2 % dintre imigranți pierzându-și viața, și stabilirea, ca principal obiectiv, a salvării vieților.

2. Întrucât migrația reprezintă un fenomen global care cere un răspuns la nivel mondial, achiesează la Rezoluția Parlamentului European referitoare la abordarea deplasărilor refugiaților și migranților: rolul acțiunii externe a UE (2015/2342(INI)), care arată că unul dintre obiectivele generale ale politicilor UE în materie de migrație externă ar trebui să fie instituirea unui regim de guvernare multilaterală pentru migrația internațională.

În act de declarația de la New York din 19 septembrie 2016 și salută voința de a încheia două pacte la nivel mondial privind refugiații și migranții până în 2018.

3. Față de certitudinea exprimată de către Comisia Europeană că „este clar că, dacă nu se iau măsuri suplimentare, începând cu primăvara anului 2017, fluxurile necontrolate de migrație neregulamentară pe ruta central-mediteraneană vor continua la nivelul foarte ridicat înregistrat în 2016”, constată recunoașterea implicită a faptului că măsurile adoptate până în prezent nu au fost suficiente și că se creează așteptarea ca „măsurile suplimentare” propuse în comunicarea comună să fie mai eficiente.

4. În act de statistica prezentată în comunicarea comună, care arată că majoritatea migranților care au debarcat în Italia, în 2016, provin din țări în care nu este stare de război, ci o guvernare deficitară care nu poate asigura securitatea populației sau mijloacele de trai.

La act cu interes de evaluarea Comisiei Europene că asistăm la o „deplasare structurală din Africa Subsahariană și nu există niciun indiciu conform căruia aceste tendințe s-ar putea modifica, atât timp cât situația economică și cea politică/de securitate din țările de origine nu se îmbunătățesc”.

Subliniază totuși că Uniunea Europeană nu are ca obiectiv direct rezolvarea unor astfel de deficiențe de guvernare din țări terțe și că, de aceea, posibilitatea Uniunii de a trata cauzele fluxului de imigranți clandestini este foarte redusă.

Logic, dacă nu se pot aborda „cauzele profunde”, ar fi rațional ca acțiunea Uniunii să se concentreze pe măsuri destinate să descurajeze imigrația neregulamentară a migranților economici.

5. Reține îngrijorarea Comisiei Europene în legătură cu creșterea numărului migranților vulnerabili, în special a minorilor, dintre care 91 % sunt neînsoțiți, și invită Comisia Europeană să investigheze dacă această situație nu reprezintă încă un mod de operare al rețelelor de trafic/contrabandă de persoane, care ar încerca să exploateze neaplicarea conceptului de „țară de origine sigură” în cazul minorilor, raritatea cazurilor de returnare a minorilor și în general regimul favorabil care li se acordă acestora.

Se asociază îngrijorării profunde, exprimate în Rezoluția Parlamentului European referitoare la abordarea deplasărilor refugiaților și migranților: rolul acțiunii externe a UE (2015/2342(INI)), cu privire la numărul de minori neînsoțiți care au dispărut și solicită Comisiei și statelor membre să creeze o bază de date care să includă detalii privind minorii neînsoțiți care au intrat în statele membre.

6. Constată că cererea Marii Britanii de ieșire din Uniunea Europeană, recrudescența mișcărilor populiste antiimigrație și antieuropene din mai multe state membre, inclusiv state fondatoare, și apariția pentru prima dată în istoria Uniunii a pericolului desființării sale prin votul cetățenilor au modificat decisiv cadrul de aplicare a valorilor și principiilor Uniunii.

În contextul acutizării reacției unui număr din ce în ce mai mare de cetățeni ai UE față de imigrația ilegală și reamintind Comisiei Europene angajamentele sale privind apropierea Uniunii de cetățeni, invită Comisia să abordeze această temă din perspectiva realității în care valoarea supremă ar trebui să fie salvagardarea a însuși proiectului european.

7. Semnalează că existența unei limite demografice, politice, economice, culturale și de acceptabilitate la nivelul cetățenilor și comunităților UE a imigrației este o realitate care ar trebui să fie abordată și de către Comisia Europeană, eventual prin lansarea unei reflecții și printr-o analiză bazată pe o consultare publică și instituțională de anvergură.

De asemenea, cu toate că Uniunea Europeană este cel mai mare furnizor de ajutoare umanitare și ajutor pentru dezvoltare, realitatea este că ea nu dispune de fondurile necesare pentru a ridica starea economică a țărilor de origine la un nivel care să descurajeze emigrarea; propune elaborarea unui studiu care să clarifice resursele aflate la dispoziția Uniunii pentru acest scop, criteriile pentru alocarea fondurilor, eficiența instrumentelor deja utilizate, propuneri de noi instrumente, evaluarea capacității administrației statelor beneficiare de a folosi aceste fonduri pentru atingerea obiectivelor comune.

8. Consideră că recâștigarea încrederii cetățenilor față de Uniunea Europeană poate fi realizată numai dacă Uniunea reușește să obțină rezultate la nivelul resurselor semnificative de care dispune. De aceea, misiunea asumată de către Uniune, de a contracara rețelele de trafic și contrabandă de persoane, pentru evitarea tragediilor pe mare și pentru reducerea presiunii migratorii, ar trebui să fie evaluată periodic pentru realizarea unui raport corespunzător între obiectivele Uniunii și așteptările cetățenilor și, respectiv, rezultatele acțiunilor UE.

9. Față de statisticile care arată că rata de recunoaștere a protecției internaționale pentru cetățenii Eritreei a fost de 93 % în primul trimestru al anului 2016, în condițiile în care s-a generalizat practica deplasării reortisanților eritreeni înspre Italia își exprimă îngrijorarea față de o posibilă amplificare prin contagiune a acestei practici la nivelul întregii regiuni; solicită Comisiei Europene să pregătească standarde și criterii juste pentru tratarea cazurilor de solicitanți de protecție internațională care provin din zone în care nu starea de război, ci condițiile precare de securitate și de trai sunt cauza migrației.

10. În materie de comunicare, consideră că modelul clasic propus în prezenta comunicare comună, respectiv acțiunea de informare a populației din statele de origine asupra riscurilor pe care le presupune imigrația ilegală, intensificarea campaniilor de informare și sensibilizare adresate migranților în Libia și în țările de origine și tranzit, nu mai poate produce efectele dorite. De aceea, încurajează Comisia Europeană să propună o strategie adaptată percepției cetățenilor Uniunii cu privire

la imigrația ilegală, care să includă metode și tehnici apte de a contracara impactul „ratei de succes a traversărilor” pe care conversația uzuală dintre imigranții ajunși pe țărmurile UE și familiile sau cunoștințele lor din statele de origine le amplifică cu forța reclamei pentru un destin mai bun.

În același timp, noua strategie de comunicare ar trebui să combată, în temeiul principiului transparenței, reflexul autorităților unor state membre de a bloca accesul la informații privind infracțiunile comise de imigranții clandestini pe care îi găzduiesc sau de a cosmetiza rezultatele procesului de integrare al acestora.

11. Apreciază că nu se justifică insistența în direcția creării unor mecanisme relocare automată și obligatorie a imigranților, în condițiile insuccesului deja înregistrat, și că utilizarea de către Comisie a procedurii de sancționare a statelor membre care nu și-au realizat obligațiile ar fi o acțiune profund contraproductivă.

Încurajează Comisia Europeană să propună un cadru pentru procesarea imigranților sosiți prin fluxurile masive, în „locuri sigure din afara Uniunii Europene”, așa cu a propus ministrul de interne al Germaniei la Consiliul informal JAI din 26 ianuarie 2017.

12. Salută efortul Uniunii ca în deplin acord cu autoritățile libiene recunoscute să stabilească o cooperare operațională substanțială, prin asistența acordată pazei de coastă libiene, prin furnizarea de formare profesională și active; în condițiile instabilității țării și a impredictibilității evoluțiilor politice din Libia remarcă totuși riscul important ca această asistență să nu producă efectele urmărite.

13. Reamintind că afluxul de imigranți în Libia este determinat tocmai de slaba administrare și de situația volatilă a guvernării din această țară și că realizările operațiunii „Sophia” în materie de reducere a capacității de acțiune a traficantilor se limitează la o cotă de succes de aproximativ 30 %, apreciază că un acord cu autoritățile libiene recunoscute, pentru gestionarea nemijlocită de către misiuni ale Uniunii Europene a facilităților de primire, înregistrare și cazare de pe coasta libiană, dar și a operațiunii de patrulare și de combatere a traficantilor pe continent, ar fi cea mai eficientă soluție pentru stoparea afluxului, tranzitului și a deceselor pe mare; un astfel de aranjament ar diminua necesarul de resurse al operațiunilor de salvare pe mare, disponibilizându-le pentru misiunile terestre menționate.

14. Salută demersurile pentru operaționalizarea rețelei mediteraneene „Seahorse”, dar subliniază că întărirea capacităților autorităților de frontieră ale țărilor din Africa de Nord și dezvoltarea capacității acestora de a face schimb de informații și a coordona acțiunile cu omologii lor din UE și statele membre mediteraneene presupune cooperarea loială a acestor state.

15. Salutând acțiunea UE, de a sprijini prin proiecte bine bugetate, returnarea voluntară din Libia în țările lor de origine a migranților masați în această țară în așteptarea traversării Mării Mediterane, recomandă crearea unui program special pentru determinarea tuturor motivelor celor care refuză această ofertă, a unor eventuale legături cu organizații de crimă organizată sau terorism din statele de origine, tranzit sau destinație.

16. În legătură cu demersurile UE și Înalțului Comisariat pentru Refugiați al Națiunilor Unite (UNHCR) de relocare în state membre ale UE și alte state dezvoltate a imigranților îndreptățiți la protecție internațională, aflați în Libia, apreciază introducerea unui element specific migrației legale, dar semnalează că prin selecția pentru relocare a celor din taberele de refugiați s-ar încuraja amânarea traversărilor pe mare doar a celor care se consideră eligibili pentru protecție internațională.

17. Semnalează că, deși migrația legală beneficiază de un cadru juridic și instituțional solid la nivelul Uniunii, fiind în mod evident dezirabilă, dimensiunea excepțională a migrației ilegale reduce drastic posibilitatea de a pune în practică programe de migrație legală. În același timp, reamintește că traficantii pot utiliza căi legale de migrație pentru a aduce victimele în Europa și încurajează Comisia Europeană să aibă în vedere și acest aspect în elaborarea cadrului migrației legale.

18. Notează că politica de securitate și apărare comună (PSAC), chemată să contribuie și la gestionarea migrației, a înregistrat o serie de eșecuri, nereușindu-se încă desfășurarea grupurilor tactice de luptă ale UE, înființarea cartierului general permanent pentru operațiunile UE, utilizarea mecanismului cooperării permanente structurate (PESCO) pentru statele membre care doresc să își asume angajamente mai mari în materie de securitate și apărare.

19. În acest context, reține discrepanța dintre statutul de actor global, revendicat de către Uniune, și incapacitatea sa a de a încheia acorduri cu state de origine și de tranzit care să îi permită să își atingă obiectivele. Amintește că imposibilitatea misiunii EUNAVFOR MED operația Sophia de a acționa în apele teritoriale ale Libiei a produs modificarea modului de operare a traficantilor, care își maximizează profitul folosind ambarcațiuni ușoare, în special bărci gonflabile, care nu pot naviga pe distanțe mari, cu consecințe tragice pentru imigranți. Amintește, de asemenea, că state de origine, aflate în diverse forme de cooperare cu Uniunea Europeană, manifestă reticențe în încheierea acordurilor de readmisie, fără ca Uniunea să aplice principiul „mai mult pentru mai mult” în raporturile cu aceste state, în special în ce privește condiționarea asistenței financiare.

20. Încurajează Comisia Europeană să propună acorduri similare celui dintre UE și Turcia unor țări precum Algeria, Egipt și Tunisia, care găzduiesc un număr important de imigranți; aceste acorduri ar putea include sprijin pentru returnarea voluntară asistată sau pentru integrarea imigranților în societate.

21. Se asociază rezoluției Parlamentului European, în privința obligației țărilor terțe de a coopera cu Uniunea pentru combaterea traficului de ființe umane, înainte de orice acord de liberalizare a regimului vizelor.

22. Subliniază că nici sistemul de azil al UE și nici sistemul de acordare a protecției internaționale nu au fost concepute pentru fluxurile masive de migranți care s-au produs începând din anul 2015; de aceea, văzând eforturile Uniunii de a-și reforma propriul sistem de azil pentru a îl adapta situației de fapt, recomandă Comisiei Europene să abordeze din aceeași perspectivă reformatoare și sistemul de acordare a protecției internaționale.

Încurajează Comisia Europeană să continue și să aprofundeze analiza abuzului la sistemul de azil al UE, ținând cont de faptul că, în prezent, simpla solicitare a protecției internaționale exonerează solicitantul atât de prevederile Cartei drepturilor fundamentale, cât și de procedurile uzuale ale trecerii frontierei.

Apreciază că nu se poate perpetua practica „preluării” din mare a resortisanților unor țări terțe, pe baza dreptului prezumat la protecție internațională, și debarcarea lor în state membre cu ieșire la Marea Mediterană.

În ce privește respectarea regimului frontierelor, recomandă Comisiei Europene să pună de acord legislația Uniunii cu legislația și practicile curente ale autorităților din statele membre în materie de acces al solicitanților de protecție internațională, în așa fel încât să nu poată fi exonerate de răspunderea contravențiilor la trecerea frontierei externe a Uniunii persoane care fac abuz de legislația privind protecția internațională.

23. Observând că propuneri anterioare recente ale Comisiei Europene au marcat o schimbare de ton, prin introducerea unor prevederi menite să combată abuzurile imigranților, să îi mobilizeze în sensul cooperării cu autoritățile statului gazdă, să reducă deplasările secundare și să sporească randamentul returnărilor, încurajează Comisia să consolideze această abordare.

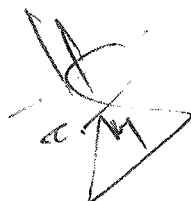
Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 19 aprilie 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Petru - Gabriel VLASE

București, 19 aprilie 2017

Nr. 32.

Departamentul legislativ,
Șef departament
Georgică Toba

